

LC Vantaankoski –Vandaforsen

Perustelut muistamisille

Olen viimeisen vuoden aikana joutunut Suomen Lions-liiton tehtävissä perehtymään liittomme jäsenrekisteriin. Sieltä löytyy paljon mielenkiintoista historiallista tietoa.

Meidän klubimme kohdalta ilmenee asia, jonka me itsekin hyvin tiedämme: klubissamme ei ole viljelty kovin paljon erilaisia huomionosoituksia tai muistamisia. Me olemme olleet ehkä enemmän sellainen tekevä yhteisö. Nappulakisat hoidetaan vuosittain alta pois ja joitakin muita aktiviteetteja vuosien varrella. Mitä nyt niistä niin numeroa tekemään.

Tällainen 50-vuostisjuhla on kuitenkin sellainen hetki, jolloin on hyvä pysähtyä muistamaan niitä veljiä, jotka ovat olleet sitkeästi mukana vuodesta toiseen ja vuosikymmenestä toiseen.

Niinpä kutsun tänne eteen nyt joitakin veljiä vastaanottamaan ansaitsemansa huomionosoitukset.

Ensimmäisenä kutsun tänne veljemme **Carl-Anders Gustafssonin** ja **Wladimir Segercranzin**. Teissä molemmissa asuu sisäinen leijona, lion. Olette paikalla, kun tarvitaan.

Sinä, **Kande**, olet ollut aktiivinen toimija klubissa ja aina paikalla, kun on tarvittu. Laajemmissa yhteyksissä olit käytettävissä, kun Suomen Lions-liitto piti vuosikokouksen Vantaalla 2003, ja olet vaikuttanut myös piirin tasolla vuosikokousjärjestelyihin.

Ja sinä, **Wolli**, olet hoitanut tunnollisesti yhteyksiämme Suomenlahden eteläpuolelle ja ollut aktiivisesti järjestämässä matkojamme sinne. Tunnollisuus on sana, joka leimaa sinua muutenkin. En tiedä ketään toista meistä, joka niin tarkasti ilmoittaisi aina läsnäolostaan klubimme kokouksissa tai aktiviteeteissa kuin sinä.

Mutta ennen kaikkea: te edustatte lionhenkeä parhaimmillaan klubissamme. Niinpä piirikuvernööri **Heikki Saarinen** on myöntänyt teille molemmille, veljet,

yhden ruusukkeen ansiomerkin nauhoineen. Pyydän nyt pääsihteeri **Maarit Kuikkaa** kiinnittämään ansiomerkit teidän rintaanne.

Tämän jälkeen siirrymme huomionosoituksissa veljiin, jotka ovat olleet sitkeästi mukana klubimme toiminnassa vuosikymmenestä toiseen. Haluamme nyt muistaa heitä vuosikymmenmitalilla nauhoineen.

Ensimmäisenä kutsun tänne viisi vuosikymmentä mukana olleet. Ja etuoikeutettuna luonnollisesti veljemme, klubin perustajajäsen **Jaakko Haltian**. Me kuulemme vielä myöhemmin häneltä kuvauksen siitä, millaista se oli siihen aikaan.

Kutsun tänne myös veljet **Pentti Nurmisen, Kalervo Ojanperän** sekä **Harry Olanderin**. Vain muutaman viikon kuluttua teillä tulee jäsenrekisterimerkinnän mukaan viisi vuosikymmentä täyteen tämän klubin jäsenyyttä.

Jatkamme vuosikymmenissä neljään, ja kutsun tänne veljet **Olavi Tervahartialan, Sulo Pirhosen** ja **Oiva Ollilan**. Teillä kaikilla on takana reilusti yli neljäkymmentä vuotta tämän klubin jäsenyyttä.

Seuraavaksi kutsun tänne **Gustav Åstrandin, Pekka Markkulan, Jaakko Simojoen, Erik Åstrandin, Esko Mäkeläisen, Juhani Helaskosken, Timo Mustosen, Per-Erik Sandellin, Jarkko Leinon, Veikko Liinakosken** sekä **Anders Åvallin**. Takana kolme vuosikymmentä leijonatoimintaa antaa pohjan teille nyt jaettavalle ansiomerkillle.

Kuten huomasimme, vuosikymmenet vain vilisivät, kun veljet ottivat vastaan merkkinsä. He ovat sen ansainneet ja siksi antakaamme heille vielä isot aplodit.

Vielä on yksi merkki jakamatta. Sen presidentti myöntää klubin jäsenelle klubin toiminnassa osoitetusta aktiivisuudesta. Tänäpä se annetaan veljelle, jolla ei ole aivan vielä edellä mainittuja vuosikymmeniä jäsenyyttä takana – mutta edessä on, siitä olen aivan vakuuttunut. Tämä veli on ollut aktiivinen monella tavalla. Hän on ollut mukana matkoilla. Useana vuonna hän on tarjonnut mahdollisuuden viettää pohjoisessa aikaa yhdessä. Kun hän oli tail twister, tuotti klubimme sakkopossu ennenäkemättömän paljon silavaa ja muuta jaettavaa. Martinus-salissa pidettyä Lotta-konserttia valmisteltaessa hän ajeli

pitkin Tuusulaa ja hän teippaili mainoksia Vantaan kirjastoihin, jotta saisimme salin täyteen. Ja on hän tehnyt sellaisenkin ihmeen, että kun Nappulakisaesitteen mainosmyynnissä oli vielä pientä haastetta, niin viimeisenä iltana – sunnuntai-iltana myöhään – hän onnistui myymään koko sivun mainoksen hautaustoimistolle. Siitä paremmaksi on jo vaikea pyrkiä. Tällä kaudella hän tarjoutui vapaaehtoisesti perustamaan ja vetämään palvelu- ja varainhankintatoimikuntaa. Se on melkein kuin laittaisi pään oven väliin saranapuolelle. Mutta tämä klubimme veli ei olekaan koskaan kaihtanut haasteita. Kutsun nyt tänne veli **Markku Lappalaisen** vastaanottamaan presidentin aktiivisuuspalkinnon.